GENT
OPINIÓ
CULTURA
MOIANÈS
POLÍTICA
CRÒNICA

La Tosca

MOIÀ Cap d'Any 2025-2026 núm. 838

NÚMERO ESPECIAL CONSULTA

El pròxim 11 de gener del 2026 se celebrarà la consulta popular no referendària sobre la modificació urbanística dels terrenys del Pla de Castellnou per a l'ampliació de l'escorxador i la construcció de la planta de biogàs

Ara és el moment de subscriure-us a

Preu subscripció anual - 8 números

Moià: 30 €*
Fora de Moià: 35 €*
Estranger: 48 €*
*inclou la tramesa postal

La Tosca
Can Carner,
c. Joies, 11-13,
08180 Moià

latosca@latosca.cat

Dades personals
Nom i cognoms
Adreça
Població
Codi postal
Telèfon
Correu electrònic
Domiciliació bancària
Nom de l'entitat
Núm. de compte corrent
Lloc i data Signatura

LA TOSCA, a punt de complir setanta-nou anys d'existència, vol continuar contribuint a formar opinió sobre l'actualitat de la vida moianesa i moianesenca. A través de la seva Redacció i d'un ampli conjunt de col·laboracions està oberta a la participació de tothom qui forma part, d'una manera o altra, de Moià o el Moianès, tant sobre temes d'actualitat com d'altres de caràcter literari, memorialístic, geogràfic, etc. La seva peridiocitat és de vuit números a l'any, de 52 pàgines (i de 68 el número de juliol-agost).

El present número, de 20 pàgines, amb motiu de la consulta popular sobre la modificació urbanística dels terrenys del Pla de Castellnou per a l'ampliació de l'escorxador i la construcció de la planta de biogàs, és un número fora de subscripció, que es reparteix gratuïtament als subscriptors.

www.latosca.cat

GENT
OPINIÓ
CULTURA
MOIANÈS
POLÍTICA
CRÒNICA

La Tosca

MOIÀ CAP D'ANY 2025-2026 Any 79 núm. 838

EDITORIAL

Davant de la consulta de l'11 de gener

LA TOSCA del mes de gener de 2026 es publica força després de Reis. El calendari d'edició de la revista no feia possible, doncs, presentar i fer seguiment de la consulta per a la modificació urbanística dels terrenys del Pla de Castellnou per a l'ampliació de l'escorxador i la construcció de la planta de biogàs, uns projectes dels quals aquesta revista ha anat informant els darrers dos anys. És per això que el Consell de Redacció de la revista ha decidit prendre-hi part, editant aquest número extraordinari per tal de donar veu a les parts que defensen el sí i el no a la pregunta de la consulta, i també fer una crida a les persones de Moià incloses en el cens perquè exerceixin el dret a vot.

La participació activa de la ciutadania enriqueix la democràcia, com la biodiversitat enriqueix els ecosistemes, en contrast amb una societat espectadora, que es mira les coses de lluny estant. Participar en la consulta permetrà de conèixer millor el pes d'uns i altres arguments, i aquest exercici és important, perquè hi ha un context, en l'entorn proper i també internacional, de veritable tsunami que deteriora i masega diàriament els valors democràtics conquerits amb molt de sacrifici.

És innegable que, en els municipis, la principal delegació de poder es duu a terme puntualment cada quatre anys, en votar els nostres representants locals, i que els 1.451 vots dipositats a favor d'Aramoià representen la confiança per a governar amb majoria absoluta. També és important subratllar, una vegada més, que la consulta no referendària que es farà no és vinculant. I, encara més, es votarà un projecte que no està, precisament a les beceroles. El ple de l'Ajuntament ha aprovat la modificació inicial del planejament urbanístic per a passar de rústica a ús industrial la finca que el propietari de l'escorxador de Moià va comprar a un dels propietaris de Castellnou de la Plana. També ha aprovat la cessió del terreny propietat de l'escorxador al municipi, per a la construcció de la planta de biogàs. L'alcalde, en una sessió a Les Faixes, va assegurar la voluntat de tirar endavant el projecte.

Dels resultats de la consulta, allò que es valorarà serà, d'una banda, el percentatge de participació, com a indicador del grau d'interès que aquest projecte i les seves derivades susciten i, evidentment, de l'altra, també els resultats, que permetran de veure la capacitat de mobilització dels votants d'una banda i de l'altra.

Per imperatius legals de la Llei de consultes, no podran votar tots els moianesos que tenen dret a vot en les eleccion municipals. Podran fer-ho els majors de setze anys, però amb la limitació d'un radi en funció de la proximitat a la zona objecte de la consulta, que deixa fora zones

de Montví de Baix o de cases de pagès. També pot deixar fora la gent que treballa a la zona industrial o a l'escorxador, o bé perquè estan empadronades en altres municipis o bé per la seva situació administrativa. Són anhels fàcils de compartir, la defensa d'uns treballs dignes, estables i defugir la precarietat, però els col·lectius més invisibilitzats en tot aquest procés han estat, precisament, els més vulnerables, a qui no hem sabut donar veu.

Hi ha encara una altra variable a explicitar, inexistent en convocar la consulta, i és l'esclat, fa encara no un mes, d'un brot de pesta porcina africana. En el moment d'escriure aquestes consideracions, els casos estan molt continguts, geogràficament, i no han afectat cap porc de granja. Però el brot ha contribuït a fer revisar el model intensiu industrial existent, i és un factor que escapa del tot a la gestió local, però que la pot condicionar en funció de com evolucioni el brot, amb els conseqüents efectes econòmics.

La regularització de la zona industrial és una necessitat sobre la qual ningú no s'ha manifestat en contra. La qüestió era saber si aquesta era o no l'única manera de fer-ho. L'ampliació de l'escorxador provoca rebuig. Poc s'ha valorat la qualitat i el valor afegit que la diversificació de serveis pot aportar, com una nau de congelats i, sobretot, la creació d'un centre de recerca. La percepció actual d'aquestes indústries, per ser molt intensives en recursos, per l'existència d'un expedient en tràmit amb vista a sacrificar més porcs dels permesos i les declaracions del propietari proposant un creixement orgànic de l'escorxador, han pesat com una llosa en part de l'opinió pública. El fet d'anar conjuntament amb aquest projecte pot haver influït en una posició poc favorable a la planta de biogàs, que continua essent l'únic projecte públic del qual tenim coneixement. La Comissió Promotora de la consulta, a la pàgina web i a les xarxes, ha representat gràficament el procés per a poder fer la consulta com una ascensió exterior al campanar, amb escala. Ja som al capdamunt del campanar, doncs, i des d'aquest punt privilegiat som cridats a observar el poble i valorar-ne el futur, en un tomb de 360 graus que requereix una mirada atenta a la zona industrial.

ÍNDEX

Arriba la consulta, a dos anys ... *J. Font* 5
El Decret d'Alcaldia de convocatòria. *La Tosca* 7
La Llei i la Comissió de Consultes populars ... *La Tosca* 8
La consulta al Moianès, primer pas ... *La Tosca* 9
Aramoià s'explica 11
Per un Moià viu, no a l'ampliació ... *Per un Moià Viu* 15

LA TOSCA Can Carner. Joies, 11-13 - 08180 Moià · latosca@latosca.cat · www.latosca.cat

Consell de Redacció: Eduard Altarriba, Alícia Arisa, Neus P. Cirera, Jaume Clarà, Josep Font, Cristina Forcada, M. Carme Muñoz, Elvira Permanyer, Roser Portet, Josep Riera, Elisa Roca, Josep Ruaix
Administració: Eduard Gómez
Disseny de la revista: Soldevila. Disseny i Comunicació — Impressió: Winihard Gràfics, Moià
DL B-4501-1983 — ISSN 2014-5160, 2014-5179 (versió digital) — 8 números l'any. Preu de l'exemplar: 2'0 euros

Edita: ASSOCIACIÓ CULTURAL MODILIANUM

Amb el suport de: Generalitat de Catalunya Departament de la Presidència; Ajuntament de Moià

LA TOSCA és membre de: (≡)ACPC Associació Catalana de la Premsa Comarcal

CONSULTA 11-G

Arriba la consulta, a dos anys de l'inici de la modificació urbanística

Josep Font

Va ser en el ple de desembre del 2023 quan es va fer pública l'existència del projecte: l'oposició va demanar explicacions sobre un decret d'Avantprojete de modificació puntual del Pla General d'Ordenació de Moià, en el qual l'alcalde demanava a la Comissió d'Urbanisme tramitar l'ampliació de la zona urbanitzable al polígon industrial del Prat. Es coneixeria, més endavant, que el propietari de l'escorxador havia adquirit uns terrenys l'any 2022, que eren propietat de la família de Castellnou i que volia ampliar l'escorxador. Començava, així, un procés que durant els anys 2024 i 2025 ha comportat recollides de signatures els diumenges a la plaça Major, l'organització d'actes informatius, l'edició de fullets i de pàgines web, la celebració de plens extraordinaris, concentracions d'urgència, manifestacions, sol·licituds de consulta, desestimacions i recursos diversos, així com la presentació d'una denúncia penal.

Aquesta revista, en l'editorial de febrer del 2024, afirmava que l'any «s'ha encetat amb la presentació d'un projecte estrella que pot marcar un abans i un després: la creació d'una planta de biogàs a iniciativa de l'ajuntament. Suposa un canvi de paradigma en la gestió d'una part dels residus i permet generar energia elèctrica pública. És una forma innovadora i decidida d'optar per les energies renovables. Pel seu caràcter pioner és una actuació que pot servir de model per a altres municipis. [...] El projecte està condicionat a una modificació puntual del POUM, amb l'extensió de la zona industrial i el creixement de l'escorxador. La creació de nous llocs de treball i, sobretot, la legalització completa del polígon industrial del Prat són peces que aporten pes a la balança dels punts forts i les oportunitats. La creació de la planta també desperta inquietuds i recels, per la nul·la informació compartida fins ara, i ha generat mobilitzacions en contra per les possibles males olors que generi aquesta planta i per l'impacte en la flora, la fauna i en el patrimoni cultural. El creixement de

L'escorxador de Moià des del Pla de Castellnou (fot. J. Font)

l'escorxador, una empresa que ja consumeix el 25% del total d'aigua de Moià, i el model industrial pel qual s'aposta, són arguments a la llista dels punts febles. És, remarquem-ho, la proposta més important en més d'una dècada. Per tal de sospesar-la, anhelem que els debats que es generin es basin en informació contrastable, que aquesta revista procurarà recollir.»

En els articles s'afirmava que, entre les oportunitats, el projecte permetria de regularitzar el polígon industrial del Prat, que comportaria una millora en els serveis i la vialitat del polígon. També que podia ampliar la qualitat de llocs de treball a l'escorxador, més que el nombre i, sobretot, que podia suposar un canvi radical en la gestió d'una part dels residus i la generació d'energia elèctrica pública. Entre els riscos, es destacava que els projectes depenien els uns dels altres, que era a tot o res, que comportaria un increment del consum d'aigua i, sobretot, que podia presentar el perill de la contaminació de l'aire per pudors o la contaminació visual.

Durant aquests dos anys, LA TOSCA ha entrevistat Teòfil Camí, propietari de l'escorxador, i Luis Rodríguez de Llauder, propietari de Castellnou, ha informat sobre les activitats de la Plataforma pel Decreixement, el recurs judicial de l'Ajuntament de Moià per l'entorn de protecció de Castellnou i les activitats de la Comissió Promotora de la Consulta Popular, i ha publicat articles d'opinió de diferents autors en els quals, vistos ara en conjunt i en perspectiva, predominen els que propugnen un canvi de model econòmic i alerten dels possibles efectes negatius d'aquests projectes, per sobre de les collaboracions que en mostren les bondats i el desenvolpament econòmic i social que permetrà la seva implementació.

El mes de juny d'enguany, l'aprovació inicial pel ple de la modificació puntual del Pla General d'Ordenació de Moià en el sector del polígon industrial del Prat i l'aprovació del conveni de cessió de terrenys per a la construcció de la planta de biogàs va significar un punt d'inflexió en els projectes, fet que provocà també concentracions i l'organització de reunions convocades pels impulsors i pels agents crítics envers els projectes del Prat. Van saber-se més concrecions del projecte d'ampliació de l'escorxador, però sembla clar que aquesta aprovació inicial haurà de tornar a passar pel ple a començaments del 2026 per mancances en la documentació de la primera aprovació i que encara quedarà un llarg recorregut fins a la seva aprovació definitiva.

Entre les coses que no han pogut aclarir-se, en tot aquest temps, hi ha el dubte de si hi ha hagut un transvasament important de persones inicialment reluctants al projecte, i ara convençudes o, a l'inrevés, que hi hagi hagut un increment molt notable dels contraris. En les darreres eleccions, el grup Aramoià va tenir 1.451 vots, amb un programa que incloïa la planta de biogàs (però no l'ampliació de l'escorxador, com s'ha explicat reiteradament, que és una iniciativa privada). Els contraris al projecte, integrats en la Plataforma pel Decreixement, van assegurar que havien reunit 1.764 signatures de gent de Moià en contra del projecte, dins un total de 3.696 signatures. Finalment, la Comissió Promotora de la Consulta Popular va reunir 994 signatures en defensa de la consulta popular. El grau de mobilització de cadascun dels sectors serà bàsic per als resultats de la consulta.

El Decret d'Alcaldia de convocatòria

La Tosca

El 12 de desembre, per Decret d'Alcaldia, es va publicar la convocatòria de la consulta popular no referendària per iniciativa ciutadana. En el document es fonamenta i es descriu el desenvolupament de la consulta. L'objecte de la consulta, diu el decret, és garantir el debat i la deliberació entre la ciutadania sobre la modificació urbanística dels terrenys del Pla de Castellnou per a l'ampliació de l'escorxador i la construcció de la planta de biogàs. De conformitat amb la naturalesa de les consultes populars no referendàries, el resultat d'aquesta consulta no serà vinculant per a l'ajuntament. D'acord amb la Llei 10/2014, farà a la web municipal, així com a les xarxes socials, una campanya informativa de caràcter institucional, sense que en cap cas es pugui influir sobre la decisió de participar, ni sobre l'orientació de la resposta, garantint la transparència, la igualtat d'oportunitats i el respecte al pluralisme polític. La campanya informativa s'acabarà a les 24 hores del dia 9 de gener. La llista de persones amb dret a participar en la consulta coincidirà amb les que consten en el Cens de la Consulta de l'àmbit proposat per la comissió promotora validat pel consistori municipal i que es pot consultar a la casa de la vila. Com que la llei impedeix que coincideixi amb el cens electoral, s'ha optat per un criteri de proximitat-llunyania amb el lloc objecte de la consulta, i podran votar un total de 5.522 ciutadans, deixant fora gent que viu en algunes zones de Montví de Baix o en masies i altres llocs disseminats.

La consulta tindrà lloc el diumenge 11 de gener a Les Faixes i es podrà votar de les 9 del matí a les 7 del vespre. La pregunta *és*: *Està d'acord que l'Ajuntament de Moià promogui la modificació urbanística dels terrenys del Pla de Castellnou per a l'ampliació de l'escorxador i la construcció de la planta de biogàs?* Caldrà marcar una creu en una de les dues possible respostes: ( ) SÍ ; ( ) NO.

Es constitueix una Comissió de Seguiment de la Consulta, integrada pel jutge de pau, la secretària accidental de la corporació, que la presidirà; l'interventor accidental municipal, el TAE de Secretaria, la tresorera municipal i l'auxiliar administratiu/va o administratiu/va de Secretaria.

En el decret s'especifiquen els llocs de suport per a la campanya informativa, com també els espais per a pancartes de l'avinguda de la Vila, els fanals de l'avinguda de la Vila, carretera de Manresa, carretera de Barcelona i carretera de Vic, així com les cartelleres municipals.

Es consideraran vots vàlids aquelles paperetes en les quals es marqui amb una creu una de les dues respostes. Tindran la consideració de vots en blanc les paperetes en les quals no s'hagi marcat cap resposta i els vots nuls seran els que s'emetin en paperetes diferents de les dels models oficials, aquelles paperetes on s'hagi marcat més d'una opció o les paperetes en què s'hagin afegit opcions diferents de les que apareixen a la papereta o s'hi hagi incorporat qualsevol alteració, símbol o marca que alteri el sentit de l'objecte de la consulta o no permeti discernir amb claredat.

El recompte de la votació presencial es farà el mateix dia 11, acabada la votació. Un cop fets públics els resultats, la comissió de seguiment redactarà una memòria del procés, de la qual es donarà compte al ple municipal.

La Llei i la Comissió de Consultes populars no referendàries

La Tosca

La consulta programada per al pròxim dia 11 de gener a Moià es fa en el marc de la Llei 10/2014, de 26 de setembre, de consultes populars no referendàries i d'altres formes de participació ciutadana. La Llei va aprovar-se al Parlament de Catalunya amb el suport d'una majoria de grups polítics (CiU, ERC, PSC, ICV-EUiA i CUP) i el vot contrari del PP i Ciutadans.

Durant els anys anteriors, ja s'havien generat experiència i expectatives amb consultes municipals no vinculants sobre la independència —com la d'Arenys de Munt l'any 2009— que mostraven un interès social creixent per aquest tipus de processos participatius. Des d'una perspectiva política, la llei va ser vista per alguns grups polítics com un instrument per a donar cobertura legal a processos de consulta de gran rellevància, inclosa la intenció de fer una gran consulta sobre el futur polític de Catalunya el 9-N, davant la impossibilitat d'obtenir autorització per a un referèndum en el marc estatal espanyol.

El Govern d'Espanya va recórrer immediatament al Tribunal Constitucional diversos preceptes de la llei, i especialment aquells que podien emparar consultes generals. El tribunal va suspendre cautelarment parts de la llei i actes com la convocatòria del 9-N, al·legant que s'envaïen competències exclusives de l'Estat en matèria de referèndums.

Finalment, la normativa defineix la consulta popular no referendària com la convocatòria feta per les autoritats competents a les persones legitimades en cada cas, perquè manifestin llur opinió sobre una determinada actuació, decisió o política pública, mitjançant votació. La consulta popular és, doncs, una eina de democràcia directa que dona resposta als principis de transparència, publicitat, claredat, accés a la informació, neutralitat institucional, primacia de l'interès col·lectiu, pluralisme, igualtat i no discriminació, inclusió, protecció de les dades de caràcter personal i retiment de comptes. El resultat de les consultes populars no referendàries no té caràcter vinculant per a les administracions; tanmateix, els poders públics que les han convocades tenen l'obligació de pronunciar-se sobre la seva incidència en l'actuació pública sotmesa a consulta en un termini de dos mesos des de la seva publicació.

La Comissió de Control és el principal òrgan encarregat de vetllar perquè les consultes populars no referendàries s'ajustin als principis, regles i requisits que estableix la llei i perquè es duguin a terme amb ple respecte al procediment establert i a les regles específiques de la convocatòria. Es compon de juristes i politòlegs de prestigi reconegut. El Ple del Parlament els designa per mitjà d'un acord adoptat per majoria de tres cinquenes parts dels diputats. Aquestes designacions s'han de fer dins els tres mesos següents a l'inici de la legislatura. El nomenament dels membres de la Comissió de Control es fa per decret del president de la Generalitat. Els membres es renoven al començament de cada legislatura. A inicis de novembre, però, el seu president, Agustí Bosch i Gardella, va anunciar la dimissió recordant que els membres de la Comissió tenen el mandat caducat des de fa un any i mig i que el setembre del 2024 ja havia urgit a la renovació de la Comissió, sense obtenir resposta.

La consulta del Moianès, primer pas d'un recorregut per les consultes populars

La Tosca

L'abril de 2010, nou municipis havien iniciat els tràmits davant la Generalitat per a la creació de la comarca del Moianès. Es va anar impulsant la comarca, fins que el setembre de l'any 2014, quan s'estava ultimant l'aprovació de la Llei de consultes populars, aprovada el 26 de setembre, la vicepresidenta del Govern, Joana Ortega, va proposar de fer una consulta ciutadana sobre la creació de la nova comarca. Aquella experiència, doncs, va ser una veritable prova pilot de les consultes populars.

Els ajuntaments de Calders, Castellcir, Castellterçol, Collsuspina, l'Estany, Granera, Moià, Monistrol de Calders, Sant Quirze Safaja i Santa Maria d'Oló van acollir la proposta i acordaren de convocar els seus ciutadans a participar i opinar sobre la conveniència i oportunitat de la creació de la comarca del Moianès, consulta que se celebrà el dia 22 de març del 2015.

Es va preguntar: «¿Vol que els municipis de: Calders, Castellcir, Castellterçol, Collsuspina, Granera, l'Estany, Moià, Monistrol de Calders, Santa Maria d'Oló i Sant Quirze Safaja formin part de la nova comarca del Moianès?»

Hi havia 10.861 persones cridades a votar, de les quals votaren 5.144. La participació va ser d'un 47,3%, amb uns resultats de 80,4% a favor i un 16,3% en contra. La participació més elevada va ser allà on els resultats es preveien més ajustats, com Collsuspina (68,4%) o Santa Maria d'Oló (67,2%) i que votaren afirmativament a la creació de la comarca amb un 50,2% i un 53,3% dels resultats, respectivament. En contrast, la participació més baixa va ser a Sant Quirze Safaja (31,3%) i Calders (41,2%). A Granera, Moià i Castellcir, el percentatge de vots afirmatius va depassar el 90%.

Consulta sobre la comarca del Moianès, a Can Carner, el 22 de març del 2015 (fot. C.I.C. – Moià)

Aquella prova de foc donaria lloc a moltes consultes posteriors. La Generalitat de Catalunya, a la pàgina web de consultes populars, en té comptabilitzades un total de 49, des de l'any 2016 fins a finals del 2025. La de Moià, doncs, serà la que

fa 50 d'aquesta llista. D'aquestes 49 consultes, 44 han estat d'iniciativa institucional, i només 5 han estat impulsades per la ciutadania, com és el cas de la de Moià.

Els temes, grau de participació i resultats són molt heterogenis. La darrera, el passat mes de novembre, va ser a Gósol i va ser a iniciativa institucional. Es preguntava per un canvi de província. Va votar la meitat del cens, els resultats es decantaren molt majoritàriament (88%) per integrar-se a la província de Barcelona i separar-se de la de Lleida. També aquesta tardor, una consulta d'iniciativa institucional demanava als residents a la Tallada d'Empordà sobre la instal·lació de quatre aerogeneradors. Hi van participar dues de cada tres persones del cens i un 95,6% hi va votar en contra. Encara aquest any, la consulta amb la pregunta «Estàs d'acord que Santpedor necessita un CAP en un sol edifici que cobreixi les necessitats com a àrea bàsica de salut que som?», va aconseguir mobilitzar només un 11,8% del cens, amb la qual cosa la resposta afirmativa de més del 90% es veu condicionada per la baixa participació.

A Olost, l'any 2024, i també per iniciativa institucional, es va demanar: «Estàs d'acord que s'iniciïn els tràmits per a sortir de la Comarca del Lluçanès?» Va votar-hi la meitat del cens i una mica més de la meitat va votar favorablement a empendre tràmits per desvincular-se del Lluçanès. A la Bisbal del Penedès, també l'any 2024, es preguntà: «Està d'acord amb el canvi de classificació dels terrenys agraris de la zona dels Masos per a la construcció d'un nou polígon logístico-industrial a la Bisbal del Penedès?» Va participar-hi un 53,7% del cens i un 62,4% hi votà en contra. Hi ha hagut consultes amb resultats ben curiosos: al Priorat, es va preguntar per la denominació del poble, de si preferien la Bisbal de Falset, que és el nom oficial, o bé la Bisbal de Montsant. Va participar-hi el 80% del cens i els dos noms van tenir exactament el mateix nombre de vots. Hi ha hagut consultes per a denominar una plaça «U d'octubre» i d'altres per a mantenir o desprogramar celebracions de correbous o vaquetes, com a Santpedor, Vidreres o Olot.

Hi ha consultes de segregacions de nuclis urbans, d'aprovació d'imatges corporatives o bé d'usos d'equipaments públics. També s'ha demanat l'opinió sobre concursos d'idees de projectes urbanístics. O curiositats com a Xerta, que van demanar a la població si les campanes havien de tocar a la nit. Va votar-hi un terç del cens i tres de cada quatre es van manifestar a favor de continuar amb el toc de campanes nocturn. També es va parlar molt de la consulta popular de Tortosa, que preguntava sobre si mantenir o retirar el monument franquista i en què l'opció guanyadora va ser la de mantenir i contextualitzar el monument, amb un 68% dels vots i una participació del 30%.

Així mateix, hi ha hagut consultes que no s'han basat en la Llei de consultes, com la impulsada per l'Ajuntament de Girona el proppassat mes d'octubre i que volia canviar el nom de la plaça del Poeta Marquina per la plaça del Carril. Eduard Marquina va ser una persona afí al Movimiento i la consulta es basava en la Llei de Memòria Democràtica. En aquest cas, el consistori municipal va demanar el parer dels 222 propietaris de pisos i locals de la plaça. Van votar 50, dels quals 34 es decantaren per mantenir el nom existent. L'ajuntament ha decidit que sigui la Comissió municipal de Nomenclàtor qui prengui la decisió final.

No hi ha uns patrons clars sobre grau de participació i resultats. Hi ha hagut 10 consultes en les quals ha participat més de la meitat del cens. N'hi ha 9 en què la participació ha estat d'entre el 10 i el 20% del cens, i en 7 entre el 30 i 40. Hi ha 4 consultes populars en les quals la participació no ha arribat ni al 10%.

Aramoià s'explica

En primer lloc, volem agrair a la revista LA TOSCA la seva tasca de divulgació i informació sobre els temes que preocupen els moianesos i moianeses. Publiquem aquest escrit després d'un intens debat intern, en el qual finalment acceptem de participar en aquest especial sobre la consulta.

Tot i això, com a partit, explicarem per què **NO ENS SENTIM CRIDATS A PARTICIPAR** en una consulta que té com a pregunta «*Està d'acord que l'Ajuntament de Moià promogui la modificació urbanística dels terrenys del Pla de Castellnou per a l'ampliació de l'escorxador i la construcció de la planta de biogàs?*».

Una consulta amb una pregunta que no s'ha pogut acordar entre les parts implicades

Aquesta consulta representa una oportunitat perduda per a fomentar la participació ciutadana, ja que la intransigència de la comissió promotora ha impedit acordar una pregunta i un text explicatiu que reflecteixin la importància del projecte i un dels punts del nostre programa electoral: la **regularització dels polígons industrials per donar resposta a les necessitats empresarials**. Regularitzar el polígon és imprescindible perquè les empreses puguin mantenir la seva activitat amb seguretat jurídica.

La manca de flexibilitat i frivolitat de la comissió ha donat lloc a una pregunta i uns enunciats tendenciosos que no s'ajusten a la realitat. La campanya dels darrers dos anys s'ha caracteritzat per **la desinformació i la por**, amb dades errònies o tergiversades i greus acusacions infundades de manca de democràcia i ocultació d'informació. Tot i els nostres esforços per aclarir-ho, xerrades públiques, reunions i explicacions detallades sobre l'escorxador, la planta de biogàs i la gestió de residus locals, hem hagut de fer front a notícies falses i fins i tot a una **denúncia «anònima» a la Fiscalia de Medi Ambient contra l'alcalde**.

En nombroses reunions, tal com consta en acta, hem sol·licitat que el text explicatiu inclogués el context urbanístic del polígon i les conseqüències de no regularitzar-lo, així com que es consensués una pregunta representativa tal com demanava la Generalitat. La comissió va reconèixer no tenir coneixements tècnics ni urbanístics, va desestimar les explicacions facilitades i es va negar a introduir cap canvi.

L'urbanisme del polígon del Prat, un tema que cal solucionar

L'inici d'aquesta desafortunada història comença en els anys vuitanta del segle passat, quan l'escorxador municipal era ubicat al carrer Canigó. Les noves normes obligaven a fer reformes que no es podien fer en aquelles instal·lacions velles, de manera que es va apostar per treure'l del poble i aprofitar-ho per a fer un polígon industrial a la zona actual del polígon del Prat.

El problema és quan es comencen coses i no s'acaben. El nou escorxador municipal es va construir, però sense respectar les distàncies mínimes amb les granges properes, i això va portar una demanda judicial contra l'ajuntament, que aquest va perdre, i va comportar una sentència que obligava a enderrocar l'escorxador. La persona que va guanyar el judici va arribar a un pacte extrajudicial amb el consistori per a no executar la sentència. Aquest pacte, sense coneixement del jutge, va comportar l'inici de diferents con-

venis urbanístics a favor del denunciant, amb unes conseqüències econòmiques per a Moià d'uns 1,8 milions d'euros.

Quan Aramoià va entrar a l'ajuntament, a més del deute, es va trobar amb tots aquests convenis signats, als quals s'havia de fer front, i va portar-los a la Comissió Jurídica Assessora de la Generalitat, que els declarà nuls de ple dret.

Aquest fet va fer empipar molt el denunciant, el qual, veient que no podia continuar beneficiant-se d'uns convenis abusius, demanà l'execució de la sentència divuit anys més tard! El jutge, per la seva banda, en adonar-se que durant divuit anys no s'havia executat una sentència seva, va ordenar al consistori que tanqués immediatament l'escorxador. Però la sentència no es podia executar totalment, perquè aquest equipament ja havia obtingut llicències donades per la Generalitat i l'ajuntament no tenia potestat per a tancar-lo. A més a més, com que havia obtingut llicències podria reclamar contra el govern municipal danys i perjudicis per un valor de milions d'euros.

Un cop presentat el recurs per part de l'ajuntament, en el 2019 el jutge va donar sis mesos per a regularitzar el polígon i, de retruc, l'escorxador, i l'any 2020 donà un altre termini de tres mesos. L'equip de govern ja feia anys que miràvem de resoldre aquesta anomalia urbanística i administrativa, però no ens en sortíem. El problema de fons és que el polígon construït no es correspon amb el projecte d'urbanització aprovat per el municipi i la Generalitat. L'única solució viable passa per la seva ampliació; però, com que està envoltat de zones inundables i espais de protecció agrària i paisatgística, les propostes estudiades fins llavors no van prosperar i foren denegades.

I així van anar passant els mesos i els anys, fins que els propietaris de Castellnou de la Plana van vendre al propietari de Masia Tero uns terrenys que van des de la C-59 fins a la finca de l'escorxador.

Aquest és el moviment clau per a permetre el desllorigament de tot plegat. La Llei d'Urbanisme autoritza que una empresa pugui créixer, i fins i tot transformar sòl rústic amb protecció agrària i paisatgística en sòl industrial, sempre que sigui en un terreny adjacent a la seva ubicació i es justifiqui un interès públic. Com és lògic, el creixement ha de ser justificat, raonable i complir tots els requisits dels diferents organismes de la Generalitat, que és qui pot autoritzar el projecte.

Un cop comprats els terrenys del Pla de Castellnou, Masia Tero exposà a l'ajuntament la seva voluntat de regularitzar i diversificar les seves instal·lacions a l'empara de la llei que així li ho permet.

Després de tants anys, el govern municipal veu com aquesta operació pot ser l'oportunitat per a regularitzar el polígon industrial del Prat, fer front a totes les mancances que té i solucionar el problema urbanístic que afecta empreses i treballadors. És quan comencen les negociacions amb Masia Tero per tal de consensuar un projecte que donés resposta a part de les seves necessitats, però sobretot, que fos beneficiós per a la vila de Moià.

Amb el projecte en curs, Moià podria regularitzar el polígon i, a més, obtenir sòl industrial per oferir-lo a les empreses que ho necessitin. Això permetria no solament l'ampliació de l'activitat de Masia Tero, sinó també la d'altres empreses interessades. De fet, ja s'han registrat al municipi dues notificacions d'empreses del polígon que alerten que, si no poden regularitzar la seva situació legal i créixer, es veuran obligades a marxar. I tots coneixem la fugida d'empreses que estem patint al Moianès per la manca de disponibilitat de sòl.

Aquests fets demostren que no es tracta d'un procediment fet amb presses, sinó seguint tots els requisits legals. Des del 2019 s'ha intentat trobar una solució que permeti complir les resolucions del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, que obliga a regularitzar el polígon en considerar inaplicable la sentència inicial de tancament. A més, uns veïns han denunciat l'actual alcalde a la Fiscalia de Medi Ambient per no executar la sentència de 1999 i per una suposada prevaricació urbanística. Aquesta situació limita encara més el marge de maniobra de l'alcalde, que no podria assumir un resultat negatiu de la consulta sense el risc d'incomplir resolucions judicials, havent de respondre amb patrimoni propi i possible pena de presó.

Sense alternatives viables per a regularitzar el polígon

Cal recordar també que l'equip de govern fa més d'un any que demana alternatives a la solució proposada, sense haver-ne rebut cap de formal. Només ha aparegut, de manera extraoficial, una proposta tècnicament i jurídicament inviable. Sense alternatives sobre la taula, entenem que la pregunta plantejada busca un **NO** sense cap proposta per al futur econòmic i laboral de Moià i comarca.

Aquest problema tan greu que té Moià, si no el resol l'actual equip de govern, l'haurà d'afrontar el següent. L'alcalde actual està denunciat penalment, però també ho podria estar qui el substitueixi: aquest problema no desapareixerà sol.

Sobre l'ampliació de l'activitat econòmica de Masia Tero

És bo desmentir que «l'ampliació de l'escorxador», com diu la pregunta, no implicarà matar més animals dels que ja té ara autoritzats. S'ha fet córrer alguna bestiesa com que es faria l'escorxador més gran d'Europa, que significaria sacrificar més de 35.000 porcs al dia, però l'equip de govern ha dit sempre que no acceptarà cap projecte que permeti sacrificar més animals.

El que sí que farà Masia Tero és diversificar la seva activitat, és a dir, proposa fer una sala de transformació (per fer filetejats i altres elaborats), una nau de congelació, un assecador de pernils, una fàbrica per a fer alimentació per a animals de companyia i un centre de biomedicina per a aprofitar les vàlvules dels cors i les còrnies oculars per a transplantaments en humans, així com utilitzar la sang per a fer-ne heparina, imprescindible per a moltes persones per a poder sobreviure a les seves malalties.

Aquestes recerques biomèdiques punteres només es fan en molts pocs països del món. Creiem que portar a Moià un centre capdavanter i innovador d'aquest tipus, amb unes recerques que només es fan en pocs països a nivell mundial, pot enviar diferents missatges a la ciutadania i al món. Per exemple, que Moià i el Moianès és punter en empreses i treballs altament qualificats i que un sector com el porcí, tant a l'ull de l'huracà com és ara, es pot reconvertir si hom l'acompanya per a millorar condicions laborals, socials i ambientals.

La sostenibilitat, un eix central en les nostres decisions polítiques

Aramoià ha demostrat al llarg d'aquests anys una clara voluntat de servei al poble, amb rigor, honestedat i prudència. Aquesta manera de fer ha permès eliminar un deute estratosfèric i iniciar la reconstrucció de Moià amb projectes singulars en cultura, educació, economia local i habitatge, amb la lluita contra el canvi climàtic com a eix vertebrador. Totes les inversions previstes per Aramoià, a més de comptar amb una

aportació important de subvencions, es financen amb recursos propis. No s'ha demanat cap crèdit ni per a Cal Comadran, ni per a Montví de Baix, ni per a Les Faixes, ni tampoc per a la planta de biogàs.

Per a Aramoià **la planta de biogàs pública** és un equipament tan positiu per al medi ambient de Moià que el vam incloure com a projecte estrella en el nostre programa electoral. Les plantes de biogàs són el present a Europa, i existeixen milers de casos d'èxit, molts d'ells a escassos cinquanta metres d'escoles o habitatges.

La nostra proposta passa per tractar els residus locals i de les nostres empreses, evitant moltes emissions contaminants cap a l'atmosfera i els aqüífers, i obtenir energia renovable pública per al municipi i per als habitants de Moià a través d'una Comunitat Energètica Local. La planta estarà desvinculada dels residus que generi l'escorxador, ja que només en tractaran els fangs que genera la seva depuradora.

Comptarem en tot moment amb l'assessorament del Centre Tecnològic Beta de la Universitat de Vic, un equip professional i científic de referència que garantirà que tot el procés es faci amb totes les garanties i amb criteris d'excel·lència perquè esdevingui un centre de referència. Ens acompanyaran en la redacció dels plecs tècnics, en la construcció i en la posada en marxa del projecte.

Serà la primera planta de biogàs pública d'aquestes característiques a l'Estat. El seu caràcter públic garanteix que la finalitat no serà obtenir beneficis important residus d'altres territoris, com passa en plantes privades, sinó generar energia a partir de residus locals de la comarca. Aquest enfocament coincideix plenament amb el que defensen la majoria de grups ecologistes que aposten per una transició energètica local, justa i distribuïda i que reverteixi els beneficis a la població local.

Alguns aclariments finals

El projecte NO comportarà:

- Pudors.
- Més animals morts a l'escorxador.

El projecte aportarà:

- La regularització del polígon del Prat, el més gran de la comarca.
  - Seguretat per a les empreses.
  - Manteniment de llocs de treball.
  - Evitar que més empreses hagin de marxar de la comarca.
- Energia verda per al poble.
- Gestió dels residus orgànics locals.

També ens preguntem: què ha de votar algú que estigui a favor del biogàs pels seus beneficis ambientals i pel mateix motiu pensi que no necessitem més indústria? O a l'inrevés? Què votarà algú que està a favor de regularitzar el polígon industrial i, en canvi, té dubtes sobre la planta de biogàs?

Per acabar, creiem que és important que tothom sàpiga que la consulta NO és vinculant. Com també és important explicar que NO tothom podrà votar **segons el cens proposat per la promotora de la consulta.** Només podran participar-hi aquelles persones empadronades en un radi de 2,7 km al voltant del centre de la parcel·la on es fa la Modificació Puntual del polígon a Moià, majors de setze anys. Hi haurà veïns i veïnes de Moià, especialment de Montví i de masies, que no podran votar. El cens també exclou tots els treballadors i treballadores de les empreses del polígon que no compleixin aquestes condicions, així com els empresaris del polígon. Ens sembla aberrant que totes aquestes persones i entitats no puguin decidir sobre el seu futur econòmic i laboral.

És per totes aquestes consideracions que **no ens sentim cridats a participar en aquesta consulta**.

Per un Moià viu, no a l'ampliació de l'escorxador, no a la planta de biogàs

Plataforma per un Moià Viu

L'home és un animal de costums. Aquesta condició és molt útil en moltes circumstàncies, però això també significa que ens podem arribar a acostumar al que, ben mirat, són aberracions. No cal anar a buscar exemples horripilants: limitem-nos, per exemple, a veure com ha canviat la nostra relació amb l'aigua: com és que ja ens hem avesat a creure que l'aigua de les fonts és dolenta? Com és que trobem normal que els rius ja no siguin els rius? Com és que **malbaratem absurdament la poca aigua bona que ens queda** i ens ho mirem sense posar el crit al cel?

Tothom entén que **no és gens fàcil acoblar harmònicament l'home amb el seu entorn**. Per tal de fer-nos espai, al llarg dels segles hem tallat arbres, hem romput terres, hem obert camins, hem construït ponts, hem dessecat zones lacustres i hem picat moltíssima pedra. Però, d'entre tot el que els humans hem remenat a fi de trobar el nostre lloc, l'aigua sempre ha sigut l'ase dels cops: quan es tracta d'eliminar tot el que fa nosa, siguin deixalles industrials o les mateixes sobralles, tibem de la cadena i avall va.

Ara es vol fer molt més gran l'activitat d'**un escorxador que gasta una quarta part de l'aigua potable de Moià**. N'hi ha per a rumiar-s'ho. Perquè hem de pensar que, amb l'ampliació, la despesa d'aigua augmentarà significativament. De fet, l'actual ja en gasta més del triple del que consta en el seu permís (l'autorització especifica que pot fer servir 145 m^3 d'aigua diaris), però com que vivim immersos en la convicció que s'ha de créixer indefinidament perquè, si no, cauríem, anem fent com si res **creient-nos la fantasia que l'aigua no s'acabarà mai**, que ja plourà i llestos.

I si l'aigua és vida, ¿què és l'aire que respirem? Doncs bé, ja ens estem acostumant (tant a gran escala com a casa nostra) a l'aire empudegat. Fins i tot, en algun cas, aquesta altra aberració arriba a ser motiu d'orgull, com si fos el segell que ens identifica. Segurament no és ben sabut que la indústria del porc embruta l'aire per les emanacions de metà i amoníac des dels purins —la veïna comarca d'Osona és una de les quinze zones d'Europa més contaminades per amoníac a l'aire—, però tothom qui passi per la vora de l'escorxador en sent la pudor. A més, hi ha la contaminació que provoca l'**ingent volum de transport associat a la indústria porcina**: camions i camions que entren i surten de l'escorxador sense parar traginant porcs i la carn en què es transformen, la soja i els cereals per a fer-los el pinso que venen de l'altra punta del món, transportats en vaixells o en vehicles de gran tonatge. Uns vaixells i camions que després refan el seu camí enviant carn per tot Europa i viatjant cap a la Xina, les Filipines, Sud-àfrica o Amèrica del Sud: mig món menja porcs criats a Catalunya, però **la despesa energètica que suposa aquest desplegament és tan gran que cal preguntar-se si ens la podem permetre**.

Un dels equívocs que causa l'economia global és **que acabem confonent el que és normal amb el que és natural**. I no s'assemblen ni en broma. L'ideal fora que sí, però la realitat és

que s'acaben fent normals coses que no són gens naturals. Per a comprovar-ho, n'hi ha prou amb fer cua, cada dia, per a entrar i sortir de Barcelona o de qualsevol altra gran ciutat. Perdre el temps llastimosament dalt d'un cotxe per anar a treballar, o al que sigui, s'ha tornat normal, però de natural no en té res. Això ve a tomb a causa de la paradoxa següent: el 99,9% dels porcs criats a les granges de la nostra comarca (es calcula que al Moianès hi ha 6,4 porcs per habitant, o sigui uns 100.000) són sacrificats en escorxadors de fora! Al d'aquí, doncs, **només hi van porcs forasters**, provinents de Lleida, Aragó, altres indrets Estat enllà, i de països d'Europa tan llunyans com Bèlgica, Eslovènia o Hongria. **Quin sentit té, tot plegat?**

I quin sentit té, també, que **els llocs de treball que genera l'escorxador siguin tan precaris** que gairebé només hi treballin les persones que acaben d'arribar, que són tan pobres i vulnerables que es deixen explotar sense dir ni piu? Aquests nouvinguts, bàsicament africans, asiàtics i sud-americans, ¿tenen tots casa? ¿Algú ha pensat que n'hauran de tenir, si s'amplia l'escorxador i es fa la planta de biogàs?

Un aspecte que ens ha sorprès molt és **que la Generalitat hagi declarat d'interès públic l'activitat de l'escorxador**, permetent que es pugui ampliar sobre un terreny protegit. I aquest interès públic es basa únicament —i de manera literal!— en el que va fer redactar el propietari de l'escorxador, perquè **ningú** (ni l'arquitecte municipal ni els responsables de la Generalitat) **no s'ha entretingut a contrastar la informació**. L'interès és públic perquè «es tracta d'una activitat industrial que deriva directament de l'activitat ramadera, principal i estructural en el territori pel que fa al sector primari i que representa l'empresa amb major índex d'ocupació de Moià». Sembla que ningú no hagi tingut en compte que l'any 2016 aquest escorxador va deixar en una **situació nefasta els ramaders de vedella, xai i cabra de la comarca**, quan va incomplir el compromís adquirit, en passar de municipal a privat, de donar sempre servei als grangers i carnissers del Moianès. En referència als llocs de treball, tampoc no sembla que ningú hagi observat que els treballadors no ho són d'ECM sinó d'empreses subcontractades o ETTs per tal que se'ls hagin de respectar menys drets laborals, ni que la majoria no resideixen a Moià; tampoc no sembla que hagin anat a inspeccionar les condicions laborals en què treballen. Si aquest és l'interès general del país, potser estem pitjor del que alguns pensaven...

A més, aquest escorxador s'ha saltat la normativa ambiental, **duplicant el nombre d'animals diaris sacrificats**, no depurant correctament les aigües residuals, perdent residus carnis pel mig del poble... Tot això ha estat denunciat reiteradament i l'administració no ha mogut ni un dit. És tan gran el poder de la indústria del porcí que les entitats ambientals ens trobem indefenses davant una **administració que no mira per l'interès general sinó pel dels qui tenen més diners**.

Parlant de diners, la **planta de biogàs** és un projecte finançat per la Unió Europea amb 3.302.338 €, però no són a fons perdut, sinó que, com el seu nom indica, s'hauran de retornar durant la pròxima generació. I amb aquesta quantitat no n'hi ha prou: per a fer el projecte cal una **inversió molt important de diner públic que podria ser la ruïna del poble**. No fa pas gaire, Moià centrava gran part de la seva economia productiva en un sol ram industrial, el tèxtil, on treballava la majoria de gent. Què va passar quan arribà la crisi en

aquest sector? Doncs que ens vam ensorrar, i la feinada que hi ha hagut per a remuntar el vol. Posar tots els ous al mateix cistell és molt mala idea des del punt de vista econòmic. Ja veiem **com és de fràgil la indústria porcina** davant un virus com el que ara es passeja molt a prop d'aquí.

Perquè els promotors d'ampliar **l'escorxador** i aixecar, en el terreny protegit del Pla de Castellnou, **una planta de biogàs**, volen que **ambdues indústries vagin ben lligades**: diuen que la planta tractaria, sobretot, els residus de l'escorxador, però per a fer-la funcionar calen molts més residus que aquests (tampoc no n'hi hauria prou sumant-hi

les deixalles orgàniques de Moià i els fangs de la depuradora), que haurien de venir, doncs, de fora de la comarca. Per tal d'obtenir, doncs, electricitat, vapor i el digestat (un hipotètic fertilitzant de la terra), ¿agafarem residus forasters mentre que al poble li arribaran, amb el vent de marinada, **fums i pudors que afectaran la nostra salut i qualitat de vida?**

El projecte que promou l'ajuntament uneix, doncs, l'ampliació de l'escorxador i la construcció de la planta de biogàs municipal. L'alcalde esgrimeix que si no es desenvolupa el projecte hauran de tancar totes les indústries de l'actual polígon del Prat. És una amenaça perquè tothom estigui a favor dels dos projectes, i ens sembla inconcebible que el màxim representant municipal s'atreveixi a dir una mentida tan gran. Perquè, **per a regularitzar un polígon, és evident que no cal ni tancar cap de les empreses** que hi tenen la seu **ni duplicar-ne la superfície**. I encara menys si es fa sobre un terreny de gran valor natural i històric.

Aquesta ampliació faria superar la superfície industrial permesa per a un poble com el nostre. El propietari de l'escorxador, que és qui de debò va fer redactar el projecte, defensa que, com que la «ciutat» de Moià ara és capital de comarca, hauria de tenir el mateix desenvolupament industrial que altres capitals veïnes, com Vic, Manresa, Igualada o Berga. ¿Això ho poden decidir un industrial del porcí de Juneda i un equip de govern, sense consultar-ho a ningú? **La gent que viu a Moià ha de tenir dret a decidir quin tipus de poble vol**, quina mena de feines necessita, quines aigües vol que corrin per les rieres, quina despesa d'aqüífers es pot permetre, quina ha de ser la qualitat de l'aire que respirem, quants camions han de circular per dins el poble per a transportar porcs, carn, entrades i residus per al biogàs...

És per tot plegat que es planteja aquesta consulta popular, malgrat que ja sabem que no és vinculant i que l'alcalde ha dit que, «per responsabilitat», no en podrà fer cas si guanya el NO. Doncs per això, precisament, volem expressar una reflexió final.

Fins fa no gaire, la democràcia es podia definir amb un toc d'humor, tal com havia fet Winston Churchill: «És el pitjor dels sistemes de govern, a excepció de tots els altres que s'han provat fins ara.» Això ho va dir l'any 1947, quan encara fumejava la Segona Guerra Mundial, i, qui més qui menys, tothom hi va estar d'acord: malgrat totes les seves moltíssimes imperfeccions, és preferible viure en una democràcia que sota una dictadura.

En teoria, el nostre sistema de govern es fonamenta en l'axioma següent: **tots som iguals davant la llei**. En conseqüència, tots els vots valen el mateix. I, per a garantir-ho, hi ha unes lleis que serveixen perquè funcioni la societat, aprovades per uns parlaments que s'han constituït a partir del vot particular de cadascun de nosaltres, i **el que vol la majoria es fa**.

En la pràctica, però, tots sabem que això respon molt poc a la realitat: una cosa és dir i una altra fer, la famosa igualtat d'oportunitats que pregona el sistema és una farsa i cada cop es fa més difícil creure que ens en sortirem.

Tot i això, no ens volem resignar a contemplar com el món s'ensorra sense moure ni un dit. Per això, actuant contra corrent, encara volem continuar creient que **la darrera paraula la té el poble**, que és el dipositari de la sobirania, i per això volem que voti en aquesta consulta: que digui el que vulgui, però que hi vagi, **perquè sobre ell recaurà el resultat final**. Nosaltres evidentment voldríem que el resultat de la consulta fos un NO com una catedral, però en cas contrari acceptaríem el resultat, perquè al capdavall fora el que vol la nostra gent. Aquest és el moll de l'os de la democràcia.

Doncs bé, segons la Llei de Consultes Populars, qui decideix quan una consulta es fa i qui l'organitza és l'ajuntament. I ens hem trobat, després de tants mesos d'estira-i-arronses, que la data triada és immediatament després de Reis (o sigui que la campanya informativa s'ha de fer enmig de les festes de Nadal) i que el mes sencer de què es disposa per a difondre els nostres missatges no pot començar fins que la convocatòria no es publiqui en el DOGC. Ha passat més d'una setmana des del 12 de desembre (que és quan es va comunicar oficialment la data de la votació), perquè, quan escrivim aquestes línies, dia 21, encara no s'ha publicat.

El munt de **traves i travetes** que ha anat posant l'alcalde durant tot el procés les hem anades acceptant; però, un cop s'ha convocat la consulta en ferm, esperàvem que l'equip de govern actuaria esportivament.

Doncs sembla que no, que continua posant bastons a les rodes tan descarats com decretar que tan sols hi haurà UNA única mesa electoral, una cosa que no es pot decidir amb cap altra intenció que dificultar el dret de votar. Ara mateix, no ens consta que això s'hagi rectificat, tot i que esperem que la Generalitat així ho faci fer.

Si avui la democràcia està tan assenyalada amb el dit, és perquè molts dels qui ocupen llocs de responsabilitat pública no són cap gran exemple. I si qui mana fa trampes, no és d'estranyar que a qui li toqui obeir digui que, per a jugar així, que s'ho confitin. **Qui governa ha de saber que només aconseguirà l'autoritat real**, autèntica, humana, genuïna **si escolta** tant els qui l'han votat com els qui no, **i si té una conducta exemplar**.

MODILIANUM REVISTA D'ESTUDIS DEL MOIANÈS

Revista número 45

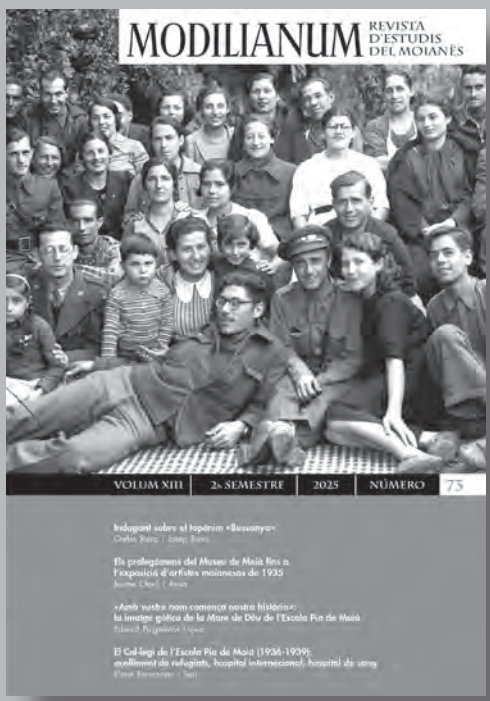

Indagant sobre el topònim «Bussanya».
Carles Riera i Josep Ruaix

Els prolegòmens del Museu de Moià fins a l'exposició d'artistes moianesos de 1935.
Jaume Clarà i Arisa

«Amb vostre nom comença nostra història»: la imatge gòtica de la Mare de Déu de l'Escola Pia de Moià.
Eduard Puigventós López

El Col·legi de l'Escola Pia de Moià (1936-1939): acolliment de refugiats, hospital internacional, hospital de sang.
Elvira Permanyer i Sert

Properament a la venda a la Casa Rafel Casanova i a les llibreries!

www.modilianum.org

11 de GENER

Consulta popular sobre la modificació urbanística dels terrenys del Pla de Castellnou per l'ampliació de l'escorxador i la construcció de la planta de biogàs

PARTICIPA

TOTES LES OPINIONS COMPTEN

La Tosca

20145160